

קובץ
דברי תורה
ושיחות קודש

גליון קכ"ח

פרשת ויקהל

שבת שקלים

תשפ"ד

תוכן העניינים

- של"ס שקלים תשפ"א
- של"ס שקלים תשפ"ג
- של"ס ויקהל תשפ"ב
- של"ס כי תשא תשפ"ד
- מוצש"ק כי תשא תשפ"ג/הרה"ק רבי חיים חייקא מאמדורא זי"ע

אוצרות אמשינאוו

1-605-313-6813

בארה"ק – 074-796-4020

ניתן לקבל הגליון

בארה"ב

בארא פארק
ביהמ"ד אמשינאוו 4408-15th Ave.
וויליאמסבורג
ביהמ"ד אמשינאוו 144 Rodney st.
מאנסי
ביהמ"ד ווארקע 10 Maple ter.
לעייקוואד
אצל הר"ר ישראל נתן בוים הי"ו

בארה"ק

ירושלים
אצל הר"ר זלמן לעווין הי"ו
ביתר
אצל הר"ר אברהם לאנדא הי"ו
בני ברק
אצל הר"ר שלמה לייב לאנדא הי"ו
בית שמש
אצל הר"ר שמחה בונם רוסט הי"ו
חיפה
אצל הר"ר ישראל ברודבקר הי"ו

ואלה יעמדו על הברכה בעבור שנדבו הוצאות הגליון

הרה"ח ר' מרדכי מאזעסאן שליט"א

לעייקוואד

לרגל שמחת נישואי הבת למזל טוב ובשעטומ"צ

יו"ל ע"י מכון דברי תורה – אמשינאוו

כל הזכויות שמורות ©

לתרומות, הנצחות, ולקבלת הגליון

amshinov40@gmail.com

סעודה שלישית

פרשת משפטים – שבת שקלים תשפ"א לפ"ק

מחזיק בכספה את חצרות הצדיקים, ואמר הה"ק ר' פייוויל מגריצא לפני הרבי מקאצק שצריכים להגיד לה שתשלח מעות בשביל החברייא, וכששמע הרבי מקאצק זה, הכריז 'געלט, פו געלט'. ור' פייוויל מגריצא אמר שמילים אלו עשו עליו כ"כ רושם עד שלא היה יכול להביט על מעות כמה ימים אח"כ.

וזה היה כוחו של משה רבינו. שאמר את הדברים באופן כזה שהאיר האמת, עד שלא יכלו לעשות אחרת.

*

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. הנה שימה הוא לשון המתאים על נתינת חפץ, אבל בלימוד הלכות התורה, ראוי לכתוב, אשר תאמר לפניהם, ואמר כ"ק אאזמו"ר זצלה"ה בשם זקנו אדמו"ר הרה"ק רבי מנחם זי"ע, "דו זאלסט עס אוועק לייגען פאר זיי, ווי א אייזערנעם וואנט", אשר לא יוכלו לעבור, וזה אשר תשים לפניהם. ודו"ק.

והביאור בזה עפ"י מעשה שהיה בימי הרר"ב מפרשיסחא זצוק"ל שהיה אז דחקת גדול אצל החבריא והיה אשה עשירה מפורסמת בשם תמר'ל שהיתה

וכו', כי החוטא גורם בחטאו כפיפת ראשו, כי בחינת הרע מהותה היא אל ארץ תביט כי שפלה היא, ובחינת הקדושה היא נשיאת ראש והרמת המהות והאיכות עיי"ש.

ובבני יששכר (אדר מאמר ב, דרוש ב') מבאר את דברי המדרש, בהקדם הידוע שהקב"ה ברא את האיברים, והדעת שולט עליהם, ושופט איך ישתמש האדם בחושים הללו, מתי יפתח העינים ומתי יעצום אותם, ומתי יסתום האזנים שלא לשמוע דבר האסור, וכך הפה מתי לדבר ומתי לחשות, נמצא דביד הדעת להחליט אימתי לעשות רצון ה'. והנה ידוע שבחינת משה הוא הבחינה של הדעת של כללות ישראל, וכשהאיברים מתיישרין על ידי הדעת, לבל ילכו דרך עקלתון, זה נקרא זקיפת ראש. והנה כל זמן היות משה רבינו ע"ה עם ישראל בחיים חיותו היה מאיר לדעתם של ישראל, ועל כן לפני פטירתו, חשש פן ח"ו אחרי גניזתו

עתה הוא פרשת שקלים, ידועים דברי **המדרש תנחומא** (כי תשא פרק ג') מי שלמד תלמידים הרבה אומרים תלמידיו הלכות ושמועות משמו ומזכירין שמו בכל שעה ואין מניחין אותו לישון בקבר וכו'. בפרשת שקלים אמר משה לפני הקב"ה, רבש"ע משאני מת אין אני נזכר, א"ל הקב"ה, חיך כשם שאתה עומד עכשיו ונותן להם פרשת שקלים ואתה זוקף את ראשך, כך בכל שנה ושנה שקוראין אותה לפני, כאלו אתה עומד שם באותה שעה, וזוקף את ראשך וכו'.

והנה עד שאנו דנין מה נעשה בזמנינו, הרי עלינו ללמוד מהו ענין זקיפת ראש שהיה בימי משה, ובפשטות נראה שמשה רבינו הכניס דעת בבני ישראל, על ידי שלימד אותם ליתן מחצית השקל כדי להביא קרבנות, שענין הקרבנות הוא ההתקרבות של האדם להשי"ת, ובזה זקף את ראשך, וכדברי **האווה"ח הק'** (כי תשא ל, יב) כי תשא לשון נשיאות ראש

ובזה יובן הלשון ושקל אשא בבית נכון ונישא וכו'. שלכאורה רק מחצית השקל מביאין, ולאור הדברים האלו אפשר לפרש הכוונה, שיקח שקל שלם כלומר שכלול בו גם מחצית הבהמי, ויתקרב לה' בשלימות.

ועוד אפשר לומר שהטעם שנאמר ושקל אשא, ולא חצי שקל, כי השקלים החדשים היו כדי להשתמש בהם לאחר ראש חודש ניסן, שכן אסור להשתמש בכסף של השנה שעברה, ולכן עתה בשבת שקלים שאנו כוספין ומתגעגעים להבאת השקלים לעבודת בית המקדש, אנו אומרים להקב"ה שאין אנו רוצים להמתין עד ניסן, אלא כבר עתה אנו רוצים לזכות לבנין אריאל, ונביא חצי שקל עבור חודש אדר דהאי שתא ועוד חצי שקל עבור חודש ניסן.

יתן ה' שנזכה לדעת דקדושה ולעשות רצונו יתברך, ולגאולה שלימה בב"א.

ילך הדעת דרך עקלתון, וישתמשו באיברי הראש בדברים שהם מצד הקליפות ויטמאו ח"ו את קדושתם, על כן הבטיחו הש"י, כשם שאתה עומד כעת ונותן להם פרשת שקלים ואתה זוקף את ראשך, כך בכל שנה וכו', יקבלו בזכותך את כח הדעת להטות לבבם לטובה.

ונרמז דבר זה בפרשת שקלים, שכן שק"ל בגימטריא נפ"ש (מספר ת"ל), וכוחות הנפש שבאדם מחולק לשנים, יש בו מחצה לה', ומחצה הוא חלק הבהמי, והחיוב מוטל על האדם להטות גם מחצית השני גם כן להשי"ת, וזהו הרמז במצוה זו, שנצטוינו לתת מחצית שק"ל להשי"ת, היינו שגם המחצית שהיא נפש הבהמיית יתקדש להשי"ת, ועל ידי זה הוא נשיאת ראש וזקיפתו לישראל. והבטיח הש"י שבעת אשר יקראו פרשת שקלים, אזי משה רבינו ע"ה סוד הדעת עומד עמהם להטות דעתם ורצונם ליי"ו וזוקף את ראשך, עכתוד"ק.

סעודה שלישית

פרשת משפטים – שבת שקלים תשפ"ג לפ"ק

ולהראות לאדם איך שהוא חוטא ופגום עד שאין לו כל תקוה, ובכך אינו נותן לו להרים ראשו.

ועל זה מלמדינו התורה, כי תשא את ראש בני ישראל, כשתרצה להרים ראשם של ישראל, 'לפקודיהם', מכל החסרונות שנעשו על ידי עוונותיהם, (מלשון 'ויפקד' מקום דוד), שישכח מן העבר וימשיך ללכת בדרך ה', העצה לכך הוא, שכל אחד יתן לה' מחצית השקל, המורה על 'משקל של מחצית', דהיינו שידמה בעיניו שהוא במשקל מחצה על מחצה, כמאמר חכמינו

בפרשת שקלים נאמר בתורה, כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם, ונתנו איש כופר נפשו לה' בפקוד אתם, ולא יהיה בהם נגף בפקוד אותם. המגיד מקאזניץ זי"ע ביאר, כי תשא את ראש בני ישראל, כשאתה רוצה להרים את ראשן של ישראל, אחר שנפל רוחם בקרבם, שהרי היצר לא רק שמחטיא את האדם, אלא גם אחר כך, עומד בדרכו ואינו מניחו לשוב בתשובה, ומראה לו בכל עת את חסרונותיו, כדמצינו שעמלק היה זורק מילות כלפי מעלה, שבזה רצה להחליש הדעת

שהמעשה שלו יש לו השפעה עמוקה גם על כל העולם.

כ"ק אזמו"ר זצללה"ה פירש בדרך זה את הפסוק, העשיר לא ירבה והדל לא ימעט, שהעשיר מורה על זה שהוא בעל מדריגה, 'לא ירבה' שלא יבא לידי גבהות, שידע שגם הוא עלול ליפול, כמו שאמרו חז"ל (אבות ב, ד) ואל תאמין בעצמך, כי היצר שולח נסיונות לכל המצבים. 'והדל לא ימעט', שגם הוא יכול לעשות תשובה, ובאמת האדם אינו יודע את מצבו לאשורו, כי לפעמים אף שחטא אם מתחרט הרי החטא נופל והולך, כדאמרו חז"ל (ברכות יב, ב) כל העושה דבר עבירה ומתבייש בו מוחלין לו על כל עונותיו וכו'. נמצא שהאדם באמת אינו יודע דרגתו, אך כשיצר הרע מנהל החשבונות עבור האדם, תמיד יראה את חלק הגרוע, על כן צריך שיחשוב שיש לו תפקיד חשוב בעולם, ובמעשה הבא יכול לחזור לשקל

(קידושין מ, ב) לעולם יראה אדם עצמו כאילו חציו חייב וחציו זכאי עשה מצוה אחת וכו' אשריו שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות וכו'.

לכן צריך שידע האדם שבמעשה הבא שלו יכריע את כל העולם לטוב או למוטב, כך צריך האדם להרגיש, כגון כשהאדם חושב שכבר הפסיד הכל, ואין יכול להתרומם, צריך לדעת שבמעשה אחד יכול לשנות את כל העולם לטוב, וגם להיפך אם עומד במקום גבוהה עלול ח"ו לקלקל, על כן צריך תמיד לדעת שהוא מחצה על מחצה, ויש לו תקוה, ואל יתן ליצר המחטיא אותו להמשיך לבלבל אותו, שלא זו בלבד שהביאו לידי חטא, אלא רוצה גם להתערב בחשבון נפשו, ולהביא עוצב בליבו, אלא צריך לעזבו לגמרי, ולדעת שהוא שקול מחצה על מחצה, והמעשה הבא הוא החשוב אשר יכריע את נפשו, וכן את כל העולם,

הקודש.

החתם סופר מביא מאמר בענין תשובה מרבו הרה"ק בעל הפלאה זי"ע, כתיב הזורעים בדמעה ברנה יקצורו דהנה יש ב' תיקונים על חטאים חמורים, א' הזורעים בדמעה, דהיינו לבכות במר נפשו, וטיפות דמעות עיניו מכפרים, ב' ברינה יקצורו, היינו לעבוד את ה' מתוך שמחה וזמירות, ובכך קוצר את הקליפות כזומר כרם עכל"ק.

והנה 'דמעה' רומז להעבודה של חודש תשרי, שהתשובה נעשית על ידי חרטה ודמע והתבוננות בכל המעשים, כדי

שיהא ראוי לעמוד במשפט לפני ה'. אך בחודש ניסן הוא זמן של תשובה מאהבה, שמשתוקק לעבודת ה', וזה מתחיל כבר בשבת שקלים, כדאמרינן בפיוט 'ושקל אשא בבית נכון ונישא', שמכניס את התשוקות והנדיבות לב בעיניים רוחניים, ובאופן זה נעשה מתוקן בדרך ממילא, על כן עתה הוא זמן של שמחה והתקרבות לבורא כל עולמים מתוך אהבה ורצון.

יתן ה' שעתה בזמן של ד' פרשיות נתקרב לה', ונזכה לגאולה שלימה במהרה בימינו אמן.

סעודה שלישית

פרשת ויקהל תשפ"ב לפ"ק

שבת שבע ברכות לבן כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א – ביהמ"ד זוועהיל בירושלים

עצמו מלעבוד עבודה, אלא יתחזק לעשות באופן הרגיל.

ובזה ביאר בזמר 'כל מקדש', שיש בחינה של כל מקדש שביעי כראוי לו, 'כראוי לו' היינו בעל השגה גבוהה, ואח"כ ישנו זה שהוא בבחינת כל שומר שבת מחללו, שאינו מחללו, וזה דרגתו, כי הוא איש פשוט, לזה נאמר שכרו הרבה מאד, כי לשניהם יש שכר גדול, כיון שנמדד 'על פי פעלו' כל אחד לפי

עומדים אנו בפרשת שקלים, בפסוק נאמר, כל העובר על הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת ה', העשיר לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל וגו'.

כ"ק אדמו"ר זצללה"ה ביאר ש'העשיר' היינו הבעל מדריגה, 'לא ירבה' לא יוציא החוצה את דרגתו, אלא יתנהג באופן רגיל, וכן 'הדל' שאין לו כל השגה 'לא ימעט', כלומר אל יתייאש

מזלאטשוב, ואנו עומדים במקום זה, יתעורר נא זכותם עבור החתן והכלה שהזיווג יעלה יפה ויזכו לבנות בית נאמן בישראל, דורות ישרים מבורכים, ונזכה כולנו להושע בכל הענינים בגשמיות ורוחניות, ולגאולה קרובה אמן.

כוחותיו, יעזור השי"ת שאכן נתחזק ונזכה לגאולה במהרה.

*

ב"ה החתן והכלה הם נכדי בית זוועהיל, הרה"ק ר' מרדכי'לע, ולמעלה בקודש ר' שלאמק'ע זי"ע, עד הרה"ק

סעודה שלישית

פרשת כי תשא תשפ"ד לפ"ק

הרבה.

והנה אצל לוחות ראשונות נאמר ויתן אל משה 'ככלתו', וברש"י כתיב חסר, שנמסרה לו תורה במתנה ככלה לחתן שלא היה יכול ללמוד כולה בזמן מועט כזה. ובמדרש (מא, ו) כתב בביאור טפי, שבכל הארבעים יום שעשה משה למעלה, היה לומד תורה ושוכח, וכך בכל יום היה לומד ושוכח, עד שאמר להקב"ה, כבר עברו מ' יום ועדיין איני יודע דבר, מה עשה הקב"ה, משהשלים מ' יום, נתן לו הקב"ה את התורה מתנה, כמו שנאמר ויתן אל משה. 'ויתן' הוא

אחר שדיבר הקב"ה עם משה רבינו בהר סיני מסר לו את הלוחות הראשונות כמו שנאמר, ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לוחות העדות לוחות אבן כתובים באצבע אלוקים.

ובהמשך הפרשה מובא בענין הלוחות שניות (לד, א) ויאמר ה' אל משה פסל לך שני לוחות אבנים כראשנים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שברת. וברש"י פסל לך, הראהו מחצב סנפירינון מתוך אהלו, ואמר לו הפסולת יהיה שלך, ומשם נתעשר משה

לשון מתנה.

את המתנה מן השמים להשיג את התורה.

ובירו שלמי (הוריות יח, ב) הוסיף עוד, אמר רבי יוחנן, כל אותן ארבעים יום שעשה משה בהר היה לומד תורה ומשכחה, ובסוף נתנה לו במתנה, כל כך למה, בשביל להחזיר את הטיפשים. ובפני משה ביאר, כל כך למה, מפני מה לא ניתנה לו תורה בתחילה במתנה, להחזיר את הטיפשים, ששוכחין מה שלומדים, שלא יאמרו מה לנו לייגע בחנם, והתשובה ממשה, שהיה חוזר ולומד אף שהיה משכח, עד לבסוף שניתן לו במתנה, ע"כ.

ודבר נפלא איתא בפרשת ואתחנן, שמצינו בתחילת הפרשה, שמשה רבינו מבקש מהרבש"ע שרוצה להיכנס לארץ ישראל כמו שנאמר, ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר, ה' אלוקים אתה החלות להראות את עבדך וגו', אעברה נא ואראה את הארץ הטובה וגו' הנהר הטוב הזה והלבנון. וכתב **בעל הטורים**, שמן תיבת 'ואתחנן' עד 'והלבנון' ישנם מ' תיבות, הרומז שמשה רבינו ביקש, 'זכור לי מ' יום שעמדתי לפניך בהר'. ולא נזכר מהו הזכות, ואולי אפשר לפרש, שהזכות של המ' יום הוא, שהיה מתייגע ללמוד התורה, אף שלא היה זוכר, והיה עוסק ביגיעה, רק כי זהו רצון הבורא ב"ה, והקב"ה ענה לו (ג, כו) רב לך אל תוסף **וברש"י** הרבה מזה שמור לך רב טוב הצפון לך. היינו שיקבל את שכרו בעולם הבא.

הנה מתנה אינה קשורה בעצם ליגיעה, וכעין הא דאיתא (מגילה ו, ב) יגעתי ומצאתי תאמין, שמציאה נמי אינה קשורה ליגיעה, אלא מחמת שהתייגע אזי מן השמים מזמינים לו להרוויח בדרך מציאה, כן הדבר הזה, שמצד היגיעה של משה רבינו היה היגיעה ללא תוצאה, אבל בזכות יגיעה זו, קיבל

שהן קלות בעיני האדם, עלה להשגה גדולה, דהיינו שלמד וראה שאינו משיג, וכן הבדיל ערי מקלט אף שעדיין לא חל, בכל זאת לא זלזל ולא הזניח שום ענין, אלא יגע ויגע אף בדברים הקטנים שהם כמו פסולת וצרורות הנופלות, כי היה רוצה שייכות לרצון ה', ומשם נתעשר משה, והגיע להשגה גדולה.

ומכאן ילמד כל איש ישראל דבהאי עלמא צריך להיות עסוק כל הזמן ביגיעה, אף שעדיין אין רואה התכלית כגון שלומד ועדיין אינו מצליח בזה, מתפלל ועדיין אינו נענה, בל יעזוב ההתקרבות לה' בכל ענין, ויעשה כל פעולה לטובה בעבודת ה' אף שהיא קלה בעיניו, שדייקא מזה נתעשר משה רבינו.

יעזור השי"ת שנזכה תמיד לעשות רצון ה' ובמהרה ניגאל ברחמים אמן.

ושם בפרשת ואתחנן איתא א מורא'דיגע רבינו בחיי, שמצינו שם אחר עליית שלישי, אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן וגו' (ד, מא) וברש"י, נתן לב להיות חרד לדבר שיבדילם, ואף על פי שאינן קולטות עד שיבדלו אותן שבארץ כנען, אמר משה מצוה שאפשר לקיימה אקיימנה, ע"כ. היינו שהיה מוכן לעשות אף חצי מצוה, אף שעדיין אינו בשלימות, שכן ערים אלו אינן קולטות עד שיבדלו שלש הערים שבארץ כנען, כי רצה לקיים איזה ענין של רצון ה', כדי להוסיף אותה על צדקותיו אשר עשה, ומכאן נלמוד התעוררות גדול בקיום המצוות, וכאן נוכל להתבונן במעלות המצוות ובכוחם ובשכרם העצום, כאשר יעשה אותן האדם.

וממשיך לפרש, שאולי לזה רמזו חז"ל (נדרים לח, א) פסל לך, הפסולת שלך, משם נתעשר משה. ללמדינו שהמצוות

אחר הבדלה

פרשת כי תשא תשפ"ד לפ"ק

השבוע היארציית של הרה"ק רבי חיים חייקא מאמדורא זי"ע, היה מתחילה מגדולי תלמידיו של הגר"א, והיה מתבודד תמיד ביער ועושה סיגופים וכן היה מתענה משבת לשבת, והיה מגדולי תלמידי המגיד ממעזריטש. תחילת התקרבותו לדרך החסידות היה על ידי הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע.

בבוא הרה"ק רבי אהרן לאמדורא, רצה מאד להביא את ר' חיים חייקא לרבו למעזריטש. על כן היה אומר בכל יום דרשות נפלאות מלאות מוסר והתעוררות, ועורר את כולם לתשובה גדולה, עד שהגיעו הדברים לאזניו של רבי חיים חייקא שיש אחד שמלהיב מאד לעבודת ה', הגיע לבית המדרש לשמוע את הדרשה של המגיד.

אך כאשר נודע לר' אהרן זי"ע שרבי חיים חייקא נמצא בבית המדרש, לא דרש שום דרשה, אלא הכריז בקול גדול: 'אויב א מענטש ווערט נישט בעסער, ווערט ער ערגער', דיבורים אלא השפיעו עמוקות על רבי חיים חייקא, כי עשה חשבון לנפשו שבוודאי הוא נמצא בירידה, שכן אינו מתעלה כראוי, על כן רץ אל הדרשן, וביקש ממנו שיורה לו את דרך ה',

אמר לו הרה"ק רבי אהרן זי"ע שהוא אינו יכול לעשות לו שום טובה אלא יסע אל רבו למעזריטש, ושם יוכל להתעלות בדרכי עבודת ד' יתברך.

וביקש ממנו רבי חיים חייקא שיכתוב מכתב לרבו מי הוא, כדי שתהיה לו התקרבות אצלו. ועשה כן, ומסר לו מכתב חתום. כשבא רבי חיים חייקא למעזריטש, נתן את המכתב לרבי, והרבי פתח את המכתב וקרא בקול מה שכתוב שם, 'מכף רגל ועד ראש אין בו מתום'. ורבי חיים חייקא היה לו מורת רוחו, שכן מתחילה חשב שיכתוב המלצה יפה שהוא איש נודע מאמדורה עובד ה' וכו', וכאן שמע דברים כאלו, וניחמו המגיד שלא ישים לבו על דברי הליטוואק... ונשאר במעזריטש במשך שנה תמימה.

ר' חיים חייקא היה מתגורר באיזור של המתנגדים והפיץ שם את החסידות והיה מטרה להתנגדות גדולה, אך הצליח לעמוד על מעמדו בכח גדול, אף שתלמידים אחרים של המגיד נאלצו לברוח, כגון הרה"ק מברדיטשוב זי"ע, והרה"ק ר' שלמה מקארלין זי"ע שגם כן ברח מעירו, והנה באחד המכתבים נגד חסידים אף כתוב להתרחק מן החסידים ובפרט מאלו שבאמדורה, עד כדי כך היה גודל השפעתו בהפצת החסידות.

בתפארת שלמה כותב, שבכח צדיקי הדור להאיר נשמות בני ישראל ולגמור תיקונם, ומביא ששמע מהרה"ק מראדישיץ זי"ע, שהרב הקדוש ר' חייקא מהמדודא זי"ע עשה סיגופים גדולים והתענה משבת לשבת, ואלף לילות היה ניעור משינתו ולמד כל הלילה, ובכל זאת לא נגמר תיקונו עד אשר בא להרב הקדוש ממעזריטש זי"ע.

רבי חייקא היה מתפלל בלהב אש, עד כדי כך היה בכוחו לעורר את הלבבות, שפעם אחת עמד על ידו 'קאזאק', ושמע את תפלתו והתחיל לבכות, והיה שם איש אחד שראה זאת ונתפעל מאד שבכח תפילתו גרם אף לקאזאק לבכות, על כן התקרב לר' חיים חייקא זי"ע.

מסופר שהרה"ק רבי זושא היה לו טענה אמאי ר' חיים חייקא מצווה לחסידיו להתענות ולילך בדרך הסיגופים, והיה אומר רבש"ע אכן חייקל שלך צדיק אך אינו יכול להיות 'גוטער יוד' כי הוא מצוה ליהודים לצום, אנא תן לו פרנסה אחרת... ומיד אחר כך הלך למקוה, כיון שדיבר נגד צדיק בר' חייקל.

לאחר הסתלקות המגיד ממעזריטש זי"ע נסעו חלק גדול מהחבריא קדישא לר' חייקא אך לא רצה לקבלם להיות תלמידיו, לפי שכבר היו באים בשנים, אך קירב אליו מאד את בעל התניא שהיה מצעירי תלמידי המגיד.

בתקופת המגיד זי"ע, היה קבוצות חסידים שהפריזו על המידה ונהגו בדרכי השמחה והביטול, עד שהמגיד עצמו הזהיר נגדם, וכן יש מכתב מהבעל התניא להרה"ק מקאליסק שכותב שם שבעת שהמגיד היה לו טענות שבחצירו היו קבוצה שנהגו לאכול ולשתות ולשמוח באופן מוגזם, עמד הבעל התניא לו למליץ וכו'.

גם ר' חיים חייקא כתב אז מכתב נגד חסידים אלו ובתוך הדברים כתב, השמרו 'לכם', כי מהחצי שהוא לה' לא יכול לבוא כל רע, אבל מזה החצי שהוא 'לכם' צריך שמירה גדולה שלא להתגשם ח"ו...

כ"ק אזמו"ר זצללה"ה סיפר מהרה"ק ר' חייקא זי"ע שהגיע פעם לעיר ברדיטשוב, וביקש שם מאחד שיתן לו בהשאלה מעיל ללבוש, ובהיותו "בטלן" ... לא ידע איך ללבוש, והלבישו בצורה הפוכה, שצד העליון היה למטה ... ויהי בלכתו כן ברחוב העיר צחקו כל רואיו ממנו, ובראותו את השמחה, נענה ואמר: כעת הנני יודע איך הגיע הרה"ק מברדיטשוב למדריגתו, מכיון שהוא גר בעיר שכל תושביה המה בשמחה...

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, א גוטע וואך א פרייליכע וואך.

בית המ"ד החסידי אמשינאוו
בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

4408 15th Ave Brooklyn NY 11219

בס"ד ערש"ק ויקהל תשפ"ד

הודעה

הננו להודיע כי ביום א' לסדר פקודי

יתקיים

מעודת ראש חודש

לרגל ראש חודש אדר ב'

בקריית יואל

בבית הרה"ח ר' אברהם ביקעל שליט"א

20 quickway Rd monroe ny

הגבאים